

Hej Karl !

Som du måske ved har jeg og mine 2 kolleger i Skaknævnet besluttet os for at trække os fra nævnet. Vi har i mail af 21. februar 2020 til hovedbestyrelsen givet vores begrundelse for beslutningen, jf. nedenstående.

Jeg skal hermed på vegne af Varde skakklub anmode om, at mailen kommer på dagsordenen til den kommende generalforsamling i hovedkredsen.

Min anmodning skyldes, at Poul Jacobsen i sit indlæg på dsu's hjemmeside har undladt at gengive indholdet af vores mail, og at jeg forgæves har forsøgt at få ham til at gengive mailen.

Formålet med forslaget til dagsordenspunkt på generalforsamlingen er, at vi i klubben mener, at det for medlemmerne er vigtigt, at de er orienterede om den reelle baggrund for vores udtræden, og at Poul Jacobsens indlæg ikke giver et retvisende billede heraf.

Jeg håber at kunne være til stede på generalforsamlingen med henblik på at kunne fremlægge sagen. Kan du meddele mig datoen for generalforsamlingen ?

Jeg vil foreslå, at mailen bliver udsendt til klubberne på forhånd, evt. sammen med indkaldelsen til generalforsamlingen.

Du er naturligvis velkommen til at kontakte mig, hvis der er noget du ønsker uddybet.

Hilsen fra

Peter Roesen

Den 21. februar 2020.

Til Dansk Skak Union, Hovedbestyrelsen v/formand Poul Jacobsen

Vi vil hermed gøre rede for vores beslutning om at trække os fra vores hverv som medlemmer af Skaknævnet, sådan som det er meddelt Poul Jacobsen ved mail af 10. februar 2020.

Som bekendt har Skaknævnet i sag nr. 210 behandlet en klage fra Dick Sørensen over den beslutning, der blev truffet under det ekstraordinære delegeretmøde den 12. oktober 2019 om at ekskludere ham fra Dansk Skak Union.

I forlængelse af Skaknævnets afgørelse, hvorved beslutningen om eksklusion blev stadfæstet, har Skaknævnet modtaget mail af 24. januar 2020 fra Dick Sørensens advokat med et vedhæftet udkast til stævning.

Ifølge udkastet til stævning nedlægges der over for Skaknævnet v/Peter Roesen som formand sålydende påstand:

”Sagsøgte tilpligtes at ophæve eksklusionen og derved anerkende, at Dick Sørensen uretmæssigt er ekskluderet ved Dansk Skak Union Skaknævns beslutning af 5. januar 2020 i Sag nr. 210 og ophæve eksklusionen”.

Vi rettede på den baggrund ved mail af 26. januar 2020 henvendelse til Poul Jacobsen med anmodning om en tilkendegivelse fra Unionen om at ville friholde os medlemmer af Skaknævnet for enhver økonomisk byrde, som det måtte blive os pålagt som følge af en sådan retssag, herunder med hensyn til krav om betaling erstatning og sagsomkostninger.

Vores beslutning om at trække os som medlemmer af Skaknævnet er truffet på baggrund af det svar, som vi modtog ved mail af 9. februar 2020 fra Poul Jacobsen med vedhæftet brev, hvoraf fremgår, at vores anmodning efter drøftelse i Hovedbestyrelsen ikke kunne imødekommes.

Som begrundelse herfor hedder det i besvarelsen:

”.....

Hovedbestyrelsen har ved afgørelsen lagt særlig vægt på, at Skaknævnet tog den pågældende eksklusionssag under fuld realitetsprøvelse på trods af unionens klare og velbegrundede påstand om, at nævnet skulle afvise sagen. Det var for Hovedbestyrelsen overordentlig overraskende, at Skaknævnet tog sagen til fuld prøvelse trods unionens afvisningspåstand og således ikke tillagde bestemmelsen i unionens loves § 6, stk. 1, om, at delegeretmødet er unionens højeste myndighed, betydning. Det er fortsat Hovedbestyrelsens opfattelse, at Skaknævnet har overskredet sin kompetence. Det har aldrig været hensigten med at tillægge nævnet visse fortolkende beføjelser, at delegeretmødet dermed skulle miste dele af sin kompetence som unionens højeste myndighed. Hovedbestyrelsen har endvidere tillagt det betydning, at alle nævnets medlemmer har juridisk uddannelse, og at dets formand har langvarig erfaring med behandling af retssager, således at nævnet selv må kunne varetage sine interesser under en eventuel retssag og ikke kan antages at have behov for advokatbistand. Efter det oplyste må det endvidere med hensyn til nævnets rejseudgifter antages, at en eventuel stævning må forventes at skulle indgives ved Retten i Esbjerg, og ikke ved Retten i Aarhus, som det fremgår af stævningsudkastet.
.....”

En ting er, at vi med den af Hovedbestyrelsen truffe beslutning må konstatere, at man løber en risiko for at blive pålagt en økonomisk byrde ved at påtage sig et frivilligt arbejde for Unionen. Herudover efterlader Hovedbestyrelsens beslutning os med det indtryk, at man ikke ustraffet skal sætte sig op imod Dansk Skak Unions ledelse ved varetagelsen af de opgaver, vi som demokratisk valgte er blevet sat til at udføre.

Hertil kommer imidlertid, at Hovedbestyrelsens begrundelse for ikke at imødekomme vores anmodning, på ingen måde holder vand.

Vi forventer ikke, at en part i en tvist, der ikke får (fuldt) medhold i sine synspunkter, skal være tilfreds eller på nogen måde imponeret af resultatet eller begrundelsen herfor.

Det forekommer imidlertid ganske overraskende og uholdbart, når den ene part som i det foreliggende tilfælde på den beskrevne måde udnytter sin ledelsesposition ved som argument for afslaget til os som personer at henvise til, at vi i vores egenskab af medlemmer af Skaknævnet har undladt at følge Unionens synspunkt ved behandlingen af den pågældende tvist.

At Unionen anser sit synspunkt om Delegeretmødets og Skaknævnets kompetence for klart og velunderbygget kan naturligvis ikke i den sammenhæng tillægges nogen betydning.

Når det så er sagt må vi bare tilføje, at vores afgørelse naturligvis ikke på nogen måde skal forstås sådan, at der kan rejses tvivl om Delegeretmødet som øverste myndighed inden for Dansk Skak Union. Det er bare vigtigt at holde sig for øje, at dette ikke udelukker, at et organ som Skaknævnet blandt andet har til opgave at sikre, at alle myndigheder inden for Unionen overholder Unionens love.

Til sammenligning kan henvises til, at Folketinget – uanset dets status som øverste myndighed i vores samfund - må respektere en domstolsafgørelse, der måtte fastslå, at Folketinget eksempelvis har vedtaget en grundlovsstridig lov.

Begrebet øverste myndighed er således inden for Unionens love klart nok udtryk for, at delegeretmødet er øverste myndighed - vel at mærke i henseende til beslutninger, der træffes -, men derimod ikke udtryk for, at delegeretmødet også er øverste myndig i forhold til Skaknævnet som tvistløsende myndighed.

Vi kan i øvrigt i det hele henholde os til præmisserne i vores afgørelse i sag nr. 210.

Hovedbestyrelsens argumentation og beslutning synes i øvrigt at bygge på en misforståelse ud fra den betragtning, at et sagsanlæg ville kunne iværksættes på samme grundlag også i tilfælde af, at

Skaknævnet i sin afgørelse havde fulgt Unionens opfattelse og afvist klagesagen.

I så fald ville påstanden kunne formuleres sådan, at delegeretmødets afgørelse om eksklusion skulle kendes uberettiget.

Der er således ikke nogen grund til at tro, at sagsanlægget ville være udeblevet, hvis Skaknævnet havde tilsluttet sig Hovedbestyrelsens opfattelse og afvist at behandle klagesagen.

Det skal i øvrigt for god ordens skyld nævnes, at vi over for såvel Dick Sørensens advokat som over for Poul Jacobsen har påpeget, at vi ikke anser Skaknævnet som rette sagsøgt i sagen, men derimod Dansk Skak Union som sådan.

For så vidt angår den del af Hovedbestyrelsens begrundelse, der vedrører vores uddannelsesmæssige baggrund som jurister, bemærkes for det første, at det i denne sammenhæng forekommer ganske overraskende og uforståeligt, at man fra Hovedbestyrelsens side på den anførte måde så at sige vil lade det komme os til skade, at vi alle er uddannede som jurister, ikke mindst når henses til lovens § 9, hvoraf fremgår, at 1 af Skaknævnets medlemmer bør være jurist.

Hertil kommer, at der ikke i Hovedbestyrelsens svar synes at være taget højde for, at spørgsmålet om sagsomkostninger i forbindelse med en retssag ikke kun vedrører de omkostninger, man som part selv vælger at afholde typisk til egen advokatbistand.

Hvis man står som tabende part i en retssag, vil det være en helt sædvanlig del af resultatet – typisk en dom, at man vil blive pålagt at betale sagsomkostninger til modparten, hvilke omkostninger typisk udgør retsafgiften og udgifterne til modpartens advokat.

Det skal understreges, at vores anmodning om at blive friholdt af Unionen for betaling af sagsomkostninger mv. alene vedrører beløb, som det ved en retlig afgørelse – typisk en dom - måtte blive os pålagt at betale til modparten.

Når det er sagt, kan vi i øvrigt blot tilføje, at det uanset ens uddannelsesmæssige baggrund af mange grunde kan være tilrådeligt at have advokatbistand til førelse af en retssag.

At Hovedbestyrelsen i sine bemærkninger ovenfor gør sig klog på, hvorvidt vi med vores uddannelsesmæssige baggrund måtte have behov for advokatbistand under en retssag, må således anses for at bero på en fejlslutning.

Vi må tilføje, at vi sidder tilbage med den fornemmelse, at vi som tak for et stort og mangeårigt frivilligt arbejde for Dansk Skak Union har fået en behandling, der er udtryk for en manglende opbakning, der ellers ville have været klædelig for Dansk Skak Unions ledelse.

Vi kan heller ikke sige os fri for den tanke, at Hovedbestyrelsens afvisning af vores anmodning har sammenhæng med, at Skaknævnet i flere tilfælde også i løbet af 2019 er nået frem til, at personer inden for Unionens øverste ledelse har overskredet deres beføjelser i henhold til Unionens love. Ud-over sag nr. 210 kan vi herved henvise til Skaknævnets sager nr. 204 og 205.

Vi vil i den forbindelse bemærke, at vi i forbindelse med varetagelsen af vores opgaver i Skaknævnet som uafhængigt og neutralt tvistløsningsorgan altid har tilstræbt at sikre, at sagsbehandlingen og regelansvaret er foregået under iagttagelse af hensynet til retssikkerheden for alle parter, uanset tvisternes karakter og de synspunkter, der måtte blive fremført af parterne.

Vi mener, at en sådan varetagelse af opgaveløsningen i Skaknævnet udgør en styrke for en organisation som Dansk Skak Union.

Afslutningsvis bemærkes, at vi hver for sig forbeholder os ret til at gøre brug af dette brev i en hvilken som helst sammenhæng.

Martin Stampe Noer Peter Roesen Michael D. Sørensen